

F. t. l. vedr. finansiel virksomhed m.v.

skaber og tværgående pensionskasser, der har vækstforventninger, må forventes at anvende de budgetterede balancetal i stedet for de aktuelle ved opgørelsen af det individuelle solvensbehov.

Det foreslåede krav til interne procedurer til risikostyring indebærer krav til en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskuelig og entydig ansvarsfordeling. Dertil kommer effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, virksomhederne er eller kan blive udsat for, samt hensigtsmæssige kontrolmekanismer, herunder en god administrativ og regnskabsmæssig praksis og fyldestgørende interne kontrolprocedurer. Det er alle forhold, der også indgår i den generelle bestemmelse i § 71 om de forretningsgange, som den enkelte virksomhed som minimum skal have. Ledelsen skal foretage en vurdering af kontrolmiljøet. Det vil sige en vurdering af omfanget af interne forretningsgange, graden af funktionsadskillelse, og om der er de nødvendige kontroller. Accepterer ledelsen f.eks. på grund af virksomhedens størrelse de risici, der f.eks. er forbundet med manglende funktionsadskillelse, skal ledelsen overveje, om der skal tages højde herfor i det individuelle solvensbehov. Det vil ikke være et krav, at der ligger en egentlig beregning til grund for, at der tages højde for sådanne risici ved opgørelsen.

Stk. 2 er en videreførelse af det gældende stk. 1. Med ændringen af lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 108 af 7. februar 2007 er beløbsgrænserne for, hvornår det procentuelle solvenskrav i skadesforsikringsvirksomhed nedsættes, jf. de gældende stk. 1, nr. 5, litra a og b, blevet forhøjet. Ligeledes er der sket en forhøjelse af beløbsgrænserne for minimumskapitalen for visse typer af finansiel virksomhed, jf. de gældende stk. 1, nr. 6, 7 og 8. Denne regulering er sket i overensstemmelse med European Insurance and Occupational Pensions Committee's (EIOPC) beslutning af 2. december 2005 om forhøjelse af satsene fra 1. januar 2007. Satsene er forhøjet som følge af inflationen.

De foreslåede *nr. 9 og 10* gennemfører artikel 40, stk. 2, i genforsikringsdirektivet.

Det foreslås i stk. 2, nr. 9, at forsikringssselskaber, der driver genforsikringsvirksomhed, skal have et minimumskapitalkrav på 3 mio. euro. Dette gælder, uanset om forsikringssselskabet kun genforsikrer de forsikringsklasser, som efter § 126, stk. 1, nr. 7, kræver 2,2 mio. euro i minimumskapital for det direkte tegnende forsikringssselskab.

Et forsikringssselskab anses for at drive genforsikringsvirksomhed, når:

- a) de opkrævede genforsikringspræmier udgør mindst 10 pct. af dets samlede præmieindtægt,
- b) de opkrævede genforsikringspræmier overstiger 50 mio. euro, eller
- c) de forsikringsmæssige hensættelser som følge af dets genforsikringsvirksomhed udgør mindst 10 pct. af dets samlede forsikringsmæssige hensættelser.

Det foreslås endvidere i stk. 2, nr. 10, at captivegenforsikringssselskaber skal have et minimumskapitalkrav på 1 mio. euro.

Stk. 3-7 er en videreførelse af de gældende stk. 2-6.

Der foreslås i *stk. 8*, at bestyrelsen og direktionen i forsikringssselskaber og tværgående pensionskasser på samme måde som i andre finansielle virksomheder, f.eks. pengeinstitutter, skal fastsætte forsikringssselskabets og den tværgående pensionskasses individuelle solvensbehov på baggrund af virksomhedens risikokoesponering.

Det individuelle solvensbehov adskiller sig fra det kapitalkrav, som er gældende i dag, ved, at det er forsikringssselskaberne eller de tværgående pensionskasser selv, der skal fastsætte et individuelt solvensbehov. Det individuelle solvensbehov foreslås opgjort som et beløb på samme måde som solvenskravet og minimumskapitalkravet.

Det individuelle solvensbehov, der alene er fastsat af virksomheden, skal ikke offentliggøres, men må gerne offentliggøres.

Det individuelle solvensbehov skal indberettes til Finanstilsynet. Indberetningen af det individuelle solvensbehov vil alene bestå af en indberetning af det beløb, som det individuelle solvensbehov udgør. Der skal straks ske indberetning til Finanstilsynet, hvis virksomheden ikke opfylder det af ledelsen opgjorte individuelle solvensbehov, jf. lovforslagets § 1, nr. 10. En manglende opfyldelse af det individuelle solvensbehov vil ikke i sig selv medføre en inddragelse af virksomhedens tilladelse.

På baggrund af Finanstilsynets løbende overvågning vurderer Finanstilsynet, om der skal fastsættes et individuelt solvenskrav efter det foreslåede stk. 9. Fastsætter Finanstilsynet et individuelt solvenskrav, skal det af forsikringssselskabet eller den tværgående pensionskasse opgjorte individuelle solvensbehov efterfølgende mindst svare hertil.

Det skal tilføjes, at andre bestemmelser i loven vil have indvirkning på ledelsens vurdering af det individuelle solvensbehov. Et eksempel kan være begrænsninger i, hvor stor risiko en virksomhed må have på en